

FBIOSNA I HERCEGOVINA
EDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM
Broj: 41 0 K 104418 25 K 2
Visoko, 14.01.2026. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Općinski sud u Visokom, po sudiji Avdiji Avdić uz sudjelovanje zapisničara Sejdić Džemile, u krivičnom predmetu protiv optuženog B.G. , sin S. iz V., zbog krivičnog djela nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, rješavajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva-tužiteljstva Zeničko-dobojskog kantona broj: T04 0 KT 0057161 24 od 08.11.2024. godine, nakon zaključenog glavnog javnog pretresa, održanog dana 14.01.2026. godine u prisustvu Kantonalnog tužioca Mustafić Mesuda , optuženog B.G. i branitelja optuženog Hadžidulbić Nira, na pretresu za objavljivanje presude u prisustvu kantonalnog tužitelja, optuženog, i branioca, dana 14.01.2026.godine, donio je i javno objavio

PRESUDU

OPTUŽENI: B.G. , zv. „B.“, sin S. i majke Dž. rođene K., rođen ... godine u V., nastanjen u mjestu G.Z. bb, V., po narodnosti ..., državljanin BiH, pismen, sa završena ..., po zanimanju radnik, nezaposlen, živi u vanbračnoj zajednici, lošeg imovnog stanja, JMB: ..., osuđivan,

KRIV JE

što je:

dana 05.02.2024. godine, u vremenskom periodu od 19,00 do 20,00 sati, u V., u porodičnoj kući koja se nalazi u mjestu G.Z. bb, u kojoj živi u zajedničkom domaćinstvu sa vanbračnom suprugom R.K. , nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir, psihičko zdravlje i tjelesnu cjelovitost vanbračne supruge R.K. na način da je po ulasku u kuću započeo svađu sa oštećenom, vrijeđao ju, a potom istu fizički napao na način da ju je više puta udario šakom u predjelu glave, lica i čela, nakon čega je nastavio šakama udarati u predjelu rebara i leđa, iako je bio svjestan da će takvim nasiljem i bezobzirnim ponašanjem ugroziti mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje R.K. , što je i htio, nakon čega je B. napustio kuću i uputio se u nepoznatom pravcu,

dakle, nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir, psihičko zdravlje i tjelesnu cjelovitost člana svoje porodice sa kojim živi u zajedničkom domaćinstvu,

čime je počinio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH.

Pa sud na osnovu citiranog zakonskog propisa i na osnovu članova 42,49, 62 KZ FBiH, izriče,

USLOVNU OSUDU

Kojom se optuženom utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 5(pet)mjeseci, koja kazna se neće izvršiti ukoliko u roku od 2(dvije)godine ne počini novo krivično djelo.

Na osnovu čl.202 stav 4 ZKP FBiH optuženi se oslobađa plaćanja troškova krivičnog postupka i isti padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Objasnenje

Kantonalno tužilaštvo Zeničko-dobojskog kantona (u daljem tekstu KT ZDK), optužnicom broj: T04 0 KT 0057161 24 od 08.11.2024. godine, optužilo je B.G. zbog krivičnog djela nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (Službene novine Federacije BiH br. 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17), (dalje u tekstu KZ FBiH).

Optužnica je potvrđena od strane sudije za prethodno saslušanje ovog suda dana 14.11.2024. godine. Na ročištu o izjašnjenju o krivnji dana 16.12.2024. godine, optuženi B.G. je izjavio da nije kriv za krivično djelo nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH.

Sud je u ponovljenom postupku zakazao glavni pretres dana 14.01.2026.godine, nakon što je Kantonalni sud Zenica Rješenjem broj 41 0 K 104418 25 Kž od 09.12.2025.godine, ukinuo presudu Općinskog suda Visoko broj 41 0 K 104418 24 K od 11.07.2025.godine, i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Uz izričitu saglasnost kantonalnog tužioca, branioca optuženog i optuženog da sud izvrši uvid i pročita sve provedene dosadašnje dokaze kako tužilaštva tako i odbrane.

Sud je donio Rješenje i izvršio uvid i pročitao sve dokaze kako kantonalnog tužioca tako i odbrane, a koji su provedeni na glavnom pretresu od 08.07.2025.godine i to: saslušana oštećena u svojstvu svjedoka R.K. , izvršen uvid i pročitani su: Standardizirani policijski izvještaj PS Visoko broj: F04-10-375-24 od 06.02.2024. godine, Rješenje Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 100879 24 Zm od 06.02.2024. godine, Medicinska dokumentacija na ime R.K. (Specijalistički nalaz JU „Dom zdravlja“ Visoko SHMP od 06.02.2024. godine, Izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog B.G. , PS Visoko od 06.02.2024. godine.

Kantonalni tužilac u završnoj riječi izjavio, da u cijelosti ostaje kod završne riječi iznesene na glavnom pretresu od 08.07.2025.godine, u kojoj je izjavio, s obzirom na provedene dokaze tužilaštvo i dalje ostaje kod stava da je predmetno djelo počinjeno na način u vremenu i mjestu kako je to činjenično opisano u predmetnoj optužnici, pa predložio sudu, da nakon izvršene ocjene dokaza, optuženog oglasi krivim i izrekne krivično pravnu sankciju u skladu sa zakonom.

Branitelj u završnoj riječi izjavio da takođe ostaje u cijelosti kod završne riječi koju je iznijela na glavnom pretresu od 08.07.2025.godine u kojoj je izjavila da je njen branjenik na samom početku glavnog pretresa je sporio radnju izvršenja koja mu se stavlja na teret, a smatra da rezultati provedenog dokaznog postupka idu u prilog tome, da njen branjenik nije počinio odnosno da nije dokazano da je počinio radnje izvršenja koja mu se stavlja na teret. Pri svemu ovome misli prije svega na iskaz saslušane svjedokinje R.K. na način da istu kako je sama izjavila nije fizički napao onako kako je činjenično opisano u optužnici šakom više puta u predjelu glave, lica i čela odnosno da je šakama udario u predjelu rebra i leđa. Osim toga specijalistički nalaz JUDZ Visoko HMP je od 6.2.2024.godine, a prema navodima u optužnici njenom branjeniku se stavlja na teret počinjenje djela 5.2.2024.g., što znači da med. Dokumentacija ne datira za kritični događaj.Osim toga nije provedeno vještećenje po vještaku med.struke. Svjedokinja je 5.2.2024.godine i pala kako je navela i kako je navedeo u istom nalazu, tako da i to treba uzeti u obzir. Obzirom da je sud odbio prigovor SPI navodim da oštećena prijavljuje događaj 6.2.2024.godine, a u istom tom izvještaju stoji da se događaj desio

5.2. 2024. godine oko 18 časova, a prema činjeničnom opisu iz optužnice, njenom branjeniku se stavlja na teret vremenski period od 19 do 20 sati, pa predlaže da sud imajući u vidu rezultate provedenog postupka poštujući principe In dubio pro reo usljed nedostatka dokaza donese presudu kojom će osloboditi njenog branjenika.

Optuženi je u cijelosti ostao kod završnog izlaganja njegovog branioca.

Na upit suda kantonalni tužilac i odbrana nisu imali novih dokaznih prijedloga za provođenje.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svih izvedenih dokaza posebno i svih dokaza zajedno sud je utvrdio da je optuženi B.G., dana 05.02.2024. godine, u vremenskom periodu od 19,00 do 20,00 sati, u V., u porodičnoj kući koja se nalazi u mjestu G.Z. bb, u kojoj živi u zajedničkom domaćinstvu sa vanbračnom suprugom R.K. , nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir, psihičko zdravlje i tjelesnu cjelovitost vanbračne supruge R.K. na način da je po ulasku u kuću započeo svađu sa oštećenom, vrijeđao ju, a potom istu fizički napao na način da ju je više puta udario šakom u predjelu glave, lica i čela, nakon čega je nastavio šakama udarati u predjelu rebara i leđa, iako je bio svjestan da će takvim nasiljem i bezobzirnim ponašanjem ugroziti mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje R.K. , što je i htio, nakon čega je B. napustio kuću i uputio se u nepoznatom pravcu, dakle, nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir, psihičko zdravlje i tjelesnu cjelovitost člana svoje porodice sa kojim živi u zajedničkom domaćinstvu, čime je počinio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH.

Tužiteljstvo je dokazalo da je optuženi počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret.

Na glavnom pretresu održanom dana 08.07.2025. godine, na prijedlog optužbe, saslušana je oštećena u svojstvu svjedoka, R.K. koja je izjavila na upit tužitelja da li sudu može reći je li bila u vanbračnoj zajednici sa B.G. om i koliko dugo, svjedok je odgovorila sudu da jeste, 18 godina. Dalje na upit tužitelja da je bilo nekih problema između nje i B. , svjedok je odgovorila što se tiče fizičkih napadanja nije bilo, najviše je boli što je psihički vrijeđao, govorio joj svašta. Na upit tužitelja da kaže šta joj je B. govorio, svjedok je odgovorila da joj je često puta govorio da je „kurva“, to joj je čitav život govorio, to je vrijeđalo psihički. Na upit tužitelja da li je ranije prijavljivala te uvrede policiji, svjedok je izjavila da jeste. Na upit tužitelja kada se konačno odlučila da prijavi B. za nasilje u porodici, svjedok je odgovorila da ne bi prijavljivala, ali zato jer nisu više zajedno ona ga oslobađa toga, nije je tukao, samo je ošamario. Policija kad je došla u huji je rekla da je udario, a nije je dirao. To je bio blagi šamarčić isto kao da je nije udario. Na upit tužitelja da li to znači da svjedok ne traži krivično gonjenje protiv optuženog, izjavila je da ne tereti B. . Na upit tužitelja da li je bila u DZ, jer tužitelj ima nalaz koji datira od 06.02.2024. godine, svjedok je izjavila da je moguće da se radi o nalazu od ruke, koju je operisala, ona misli da je to. Na upit tužitelja da li se sjeća da je policija dovela u DZ, svjedok je izjavila da se sjeća, dovela je policija u DZ zbog ruke koju je ranije operisala. Na upit branitelja optuženog da li je prije odlaska neposredno kod doktora pala sama kod kuće, da li se sjeća toga, svjedok je izjavila da se sjeća. Na upit branitelja kad je to bilo u odnosu na datum 05.02.2024. godine, kad se to B. u stavlja na teret da je udarao, prije toga koliko je pala, da li se sjeća, svjedok je izjavila da se ne sjeća.

Iskaz koji je oštećena dala na glavnom pretresu se djelimično podudara sa medicinskom dokumentacijom, tačnije sa Specijalističkim nalazom JU „Dom zdravlja“ Visoko SHMP od 06.02.2024. godine u kojem je navedeno da je oštećena izjavila da je zadobila povrede od nevjencanog partnera sa kojim živi u istom domaćinstvu, navela je da je zadobila udarce po

čitavom tijelu, kao i sa sadržajem izvoda u SPI koji su sačinili policijski službenici gdje je navedeno da je oštećena podnijela prijavu protiv B.G. da joj je nanio povrede u predjelu glave, leđa i koljena dana 05.02.2024. godine.

U nalazu je navedeno da ima povredu na koljenu jer je pala sama te da je ranije liječena na Psihijatriji KBZ pod dijagnozom, Namjerno samopovređivanje lijekovima.

Suprotno tome u svom svjedočenju oštećena je navela da je optuženi nije udarao, da je samo ošamario-šamarčić, ko da je nije udario, da je vrijeđanja bilo ranije te da ona ne traži njegovo krivično gonjenje. Za verbalno vrijeđanje koje je oštećena navela u svom svjedočenju, a koje se dešavalo ranije, sud o istom neće raspravljati, jer se nije navodilo u činjeničnom opisu optužnice, te isto ne može biti predmet raspravljanja, jer je sud vezan za činjenični opis optužnice odnosno za događaj od 05.02.2024. godine.

Iskaz oštećene dat pred sudom sud prihvata jer je to jedini iskaz koji je oštećena dala pred sudom a njen iskaz nije provjeravan sa ranijim iskazom.

Prigovore odbrane da standarizirani PS Izvještaj od 6.2.2024.godine koji je uložen kao materijalni dokaz ne može predstavljati dokaz u ovom postupku iz razloga što sačinio tog izvještaja nisu saslušani u istrazi niti su predloženi da se saslušaju po optužnici, a tako ni na ovom glavnom pretresu, osim toga smatra da navedeni Izvještaj ne može biti validan dokaz iz razloga što sadrži izjave oštećene i optuženog, tada osumnjičenog, a da te iste osobe prethodno nisu upozorene odnosno poučene o svojim pravima koje im u skladu sa odredbama procesnog krivičnog zakona pripadaju, te ukazuje sudu da Rješenje o izricanju zaštitnih mjera koje je uloženo kao materijalni dokaz optužbe u uvodnom dijelu navodi da se odnosi na S.G. sud je odbio kao neosnovane.

Naime SPI je standarizirani obrazac koji koriste MUP-ovi prilikom prijavljivanja određenih događaja u SPI-u nisu uzimane izjave niti od svjedoka niti od osumnjičenog, već je to urađeno i evidentirano u dokazima koji su dostavljeni uz optužnicu koja je dostavljena sudu na potvrđivanje, a to je zapisnik o ispitivanju osumnjičenog i zapisnik o saslušanju svjedoka-oštećene R.K..

Rješenje Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 100879 24 Zm od 06.02.2024. godine ima karakter preventivnog djelovanja prema optuženom da se spriječi ponavljanje nasilja. Međutim, to rješenje donosi se na osnovu osnovane sumnje da je određena osoba počinila nasilje tako da se tim rješenjem može dokazivati postojanje nasilja, odnosno krivično djelo nasilje u porodici. Rješenje Općinskog suda u Visokom, broj: 41 0 Pr 100879 24 Zm od 06.02.2024. godine doneseno je na osnovu ljekarskog nalaza Doma zdravlja Visoko za oštećenu R.K. od 06.02.2024. godine na osnovu standardiziranog policijskog Izvještaja PS Visoko, broj: F04-10-24-375 od 06.02.2024. godine, zapisnika o saslušanju žrtve nasilja R.K., broj: 08-02-09/1-185/24 od 06.02.2024. godine, zapisnika o ispitivanju osumnjičenog B.G., broj: 08-02-09/1-186/24 od 06.02.2024. godine, te izvoda iz kaznene evidencije za osumnjičenog i zapisnika o lišenju slobode.

Iz navedenih dokaza nespornim proizilazi da se događaj desio i da je oštećena tražila zaštitu od policije jer je bio ugrožen njen mir i psihičko zdravlje kao i tjelesna cjelovitost. Naime oštećena je u domu zdravlja izjavila da su povrede nastale od njenog nevječanog muža a i na ročištu je to potvrdila, odnosno da ju je ošamario optuženi.

Prigovore odbrane da standarizirani PS Izvještaj od 6.2.2024.godine koji je uložen kao materijalni dokaz ne može predstavljati dokaz u ovom postupku iz razloga što sačinio tog izvještaja nisu saslušani u istrazi niti su predloženi da se saslušaju po optužnici, a tako ni na ovom glavnom pretresu, osim toga smatra da navedeni Izvještaj ne može biti validan dokaz iz

razloga što sadrži izjave oštećene i optuženog, tada osumnjičenog, a da te iste osobe prethodno nisu upozorene odnosno poučene o svojim pravima koje im u skladu sa odredbama procesnog krivičnog zakona pripadaju, te ukazuje sudu da Rješenje o izricanju zaštitnih mjera koje je uloženo kao matrijalni dokaz optužbe u uvodnom dijelu navodi da se odnosi na S.G. sud je odbio kao neosnovane.

Naime SPI je standardizirani obrazac koji koriste MUP-ovi prilikom prijavljivanja određenih događaja u SPI-u nisu uzimane izjave niti od svjedoka niti od osumnjičenog, već je to urađeno i evidentirano u dokazima koji su dostavljeni uz optužnicu koja je dostavljena sudu na potvrđivanje, a to je zapisnik o ispitivanju osumnjičenog i zapisnik o saslušanju svjedoka-oštećene R.K.

Cijeneći sve naprijed navedeno sud je utvrdio nespornim da je optuženi, u vrijeme, na mjestu i način opisan izrekom presude počinio krivično djelo nasilje u porodici iz čl.222. stav 2 u vezi sa stavom 1. KZ FBiH.

Odlučujući o uračunljivosti optuženog sud nije našao postojanje okolnosti koje bi dovele pitanje uračunljivost optuženog u vrijeme izvršenja krivičnog djela.

Po ocjeni suda optuženi je navedeno predmetno krivično djelo učinio sa direktnim umišljajem jer je bio svjestan svog djela i htio je njegovo izvršenje, a sud je utvrdio da je optuženi prilikom izvršenja krivičnog djela bio uračunljiv, jer predloženim dokazima nije dovedena u sumnju mogućnost optuženog da shvati značaj svog djela i da upravlja svojim postupcima u vrijeme izvršenja djela, te su se u njegovim radnjama stekla sva bitna obilježja bića krivičnog djela nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Odlučujući o vrsti sankcije za optuženog sud je od olakšavajućih okolnosti cijenio da optuženi se kaje za učinjeno, da oštećena nije tražila krivično gonjenje ni naknadu štete.

Cijeneći olakšavajuće i otežavajuće okolnosti na strani optuženog, sud je optuženom za navedeno krivično djelo utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) mjeseci, koja kazna se neće izvršiti ako optuženi za vrijeme od 2 (dvije) godine ne počini novo krivično djelo, od dana pravosnažnosti presude, te sud cijeni da će se uslovnom osudom, kako je to navedeno u izreci presude, ostvariti svrha kažnjavanja predviđena članom 42. KZ FBiH, te postići potpuna kako posebna tako i generalna prevencija.

Na osnovu čl.202 stav 4 ZKP FBiH sud je optuženog oslobodio plaćanja troškova krivičnog postupka i isti padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Sudija
Avdija Avdić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu Zenica u roku od 15 dana po prijemu iste, a žalba se podnosi ovom sudu u tri primjerka.